

PROP DE VOSALTRES

Els cristians es preparen per al Nadal

Des d'una mentalitat de fe, la festa cristiana d'aquest diumenge —Jesucrist, Rei de l'Univers— no resulta xocant ni té connotacions polítiques com se'n presenta en l'actualitat. És un títol que apareix en l'Antic Testament i volia designar a Déu en el punt més alt d'una possible piràmide humana de població. El més important, el que exercia més poder, el que posseïa la glòria popular se l'anomenava rei o príncep, com volent indicar la primacia en tots els nivells. I així era considerat en la realitat de qual-sevol societat. I, per suposat, Déu apareix en el punt més alt en la seva relació amb els homes.

En el Nou Testament, aquest títol s'aplica a Jesucrist. Tots recordeu algunes frases que anuncien el seu naixement, la pregunta formulada per Pons Pilat o la inscripció en la creu assenyalant la personalitat de l'ajusticiat. Al concepte rei li correspon el nom de la societat que dirigeix i orienta: el regne. I tots sabem que Jesús va venir a anunciar el Regne de Déu i va proposar una infinitat d'exemples i paràboles, perquè tots entenguessin a què es referia. No va resultar fàcil; els mateixos Apòstols, després d'escoltar-lo moltes hores, encara confonien el tipus de regne que Jesús anunciava. Hem descobert que es tractava d'un Regne universal i etern: Regne de debò i de vida, Regne de santetat i de gràcia,

Regne de justícia, d'amor i de pau. Qualsevol regne està habitat per uns súbdits els qui, en el cas que ens ocupa, som nosaltres no com a servidors d'un ésser que mana sense escrúpols sinó com a amics del Se-

nyor. És un regal pertànyer i ser responsables d'aquest Regne que, amb la seva gràcia, edifiquem, construïm, habitem i anunciem als nostres coetanis.

Amb la festa de la reialesa de Crist l'Església acaba l'any. Diumenge que ve, comencem de nou l'any amb la preparació de la vinguda de Jesucrist com el Messies de Déu, anunciat pels

profetes i esperat per tot el poble d'Israel.

Els cristians anomenem aquest temps de preparació Advent. Són quatre setmanes en les quals les nostres comunitats s'esforcen a escol-

tar amb intensa atenció la Paraula de Déu, a celebrar amb major esperança els sacraments i a disposar el nostre cor. Tot això perquè la presència de Jesús ho trobi tot ben disposat per compartir els nostres béns, per estimar tothom sense exclusions i per fer realitat, en el marc d'aquesta societat, les promeses messiàniques basades en el dret, en la justí-

cia i en la pau. Aquí tenim un camp enorme per al seu desenvolupament, que afecta a molts germans nostres: els refugiats, els immigrants, els exclosos, els sense sostre, els malalts no atesos, les víctimes de la guerra i del terrorisme, els ancians i els nens abandonats.

El Naixement del Senyor ens exigeix un canvi de cor. I en ocasions no resulta fàcil dur-ho a terme. Per això, ens fan falta dies de preparació per tal de conformar el nostre interior a les exigències nadalenques. Tots els aspectes exteriors: llums, música, regals i menjars no poden omplir les nostres aspiracions personals o les ànsies de canvi. Són petits punts que ens recorden l'època de l'any en què vivim, i tot s'acaba aquí. Els cristians ens demanem molt més, perquè aquesta virtut tan repetida durant aquests dies, l'esperança, tingui la seva plenitud. A més, us vull donar un consell per a aquest temps de l'Advent: la lectura pausada i atenta d'un profeta. Us ajudarà en la vostra reflexió. Durant l'any es proclamarà en les Eucaristies dominicals l'evangeli de sant Lluc, anomenat també el de la tendresa i la misericòrdia de Déu. Mediteu amb detenció el seu contingut. Us aproparà, segons l'estil de Crist, a la realitat dels vostres germans.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Curs de formació de catequistes a l'Acadèmia Mariana

La Delegació diocesana de Catequesi ha organitzat durant quatre caps de setmana d'octubre i novembre un curs de formació per a catequistes a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana.

Els catequistes, que es reunien quinzenalment, van iniciar el curs el passat dissabte 3 d'octubre amb un parell de sessions prèvies dedica-

des a les idees bàsiques de la catequesi.

La segona de les trobades va estar protagonitzada pel jesuïta Alexis Bueno, expert biblista, i pel tècnic de la Delegació de Patrimoni, Lluís Casaña. Aquest darrer va explicar la influència de l'art en la catequesi, o com poder treure una fantàstica lliçó visitant la nostra parròquia.

Els Pessebristes de Lleida i Anna M. Gaya van ser els protagonistes de la tercera de les sessions del curs. Els primers, després de fer un recorregut històric, van explicar el significat d'algunes de les figures, els colors que tenen, per què són tres els mags d'Orient, o què hi fa l'àngel, l'estrella, els pastors, les ovelles i, fins i tot, el caganer en la represen-

tació. Tot seguit, la catequista Ana M. Gaya ens va parlar de la programació del segon any de catequesi, amb el catecisme *Jesús és el Senyor*.

El curs es va cloure el passat dissabte 7 de novembre amb una xerrada del bisbe Salvador Giménez i de la responsable de l'àrea de Missions.

Missa del bisbe Salvador els diumenges d'Advent i Quaresma a la Catedral

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, celebrarà l'eucaristia de les 12 del migdia de tots els diumenges d'Advent i de Quaresma a la Catedral Nova.

Tots els fidels que vulguin escoltar les paraules del bisbe Salvador tindran l'oportunitat de fer-ho a partir del proper diumenge 29 de novembre, data en què l'Església celebra l'inici de l'Advent.

Gerard Sans, director de l'Escola de l'Esplai de Lleida

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, ha nomenat recentment Gerard Sans Malgrat director de l'Escola de l'Esplai de Lleida, a proposta del Patronat de la Fundació Verge Blanca, substituint Josep Ramon Vidal Godall.

Gerard Sans és diplomad en Magisteri d'Educació Primària i treballa de mestre de primària al col·legi Mare de Déu de Montserrat de les Borges Blanques. Té una llarga trajectòria en el món del lleure, tant des del camp de la docència com de gestió de l'Escola de l'Esplai. També és membre del grup d'esplai Apassomi, de les Borges Blanques.

XII Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya

Ja està en marxa la XII edició de la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya, organitzada per la Generalitat de Catalunya a través de la Direcció General d'Afers Religiosos, amb la col·laboració de la Filmoteca de Catalunya, l'Obra Social "la Caixa" i SIGNIS (Associació Catòlica Mundial per a la Comunicació), entre altres organismes i entitats religioses.

Nascuda com una de les primeres antologies contemporànies del cinema espiritual amb caràcter internacional, la nova edició amplia la seva presència al territori català incorporant com a seus —a més de Barcelona— Girona, Lleida i Tarragona. Amb el desig d'oferir al públic una visió dels films més importants acabats d'estrenar o que s'estrenaran aviat, la Mostra presenta una completa programació de pel·lícules sobre el fet religiós, les diverses religions i la dimensió espiritual, així com el seu lloc en les societats democràtiques. Tot això es complementa amb diferents ponents que analitzaran tant la pel·lícula com les qüestions espirituals implicades, per tal de convidar el públic a una reflexió en profunditat.

Amb rerefons cristià es projectarà una pel·lícula de referència entre les estrenes recents com és *Calvary*, de John Michael McDonagh, la història d'un sacerdot entre el mal i el sacrifici.

A més es presentarà com a novetat l'interessant documental *God is the Bigger Elvis*, de Rebecca Cammisa, sobre una actriu que es va fer monja de clausura. Comptarem amb *Redemption of the Heart*, d'Isaac Meeks

i Sandon Yahn, amb una suggeridora història de transformació espiritual. Recuperarem *La leggenda del santo bevitore*, una obra mestra d'Ermanno Olmi, i projectarem, destinada a nens i famílies, l'animació *Arxiu zero*, de Dominic M. Carola.

En la perspectiva oriental tindrem una superproducció històrica sobre la guerra de Corea, *Oda al meu pare*, de Youn Jk, i l'extraordinària *Journey to the West*, de Ming-liang Tsai, sobre un monjo budista que recorre Marsella i es troba amb un nou seguidor. Dins de la perspectiva islàmica, comptarem amb la imprescindible *Timbuktu*, nominada als Oscars a la millor pel·lícula de parla no anglesa, i amb la francesa *Mustang*, de Deniz Gamze Ergüven, sobre la situació d'un grup de noies a Turquia. A més, *Nicky's Family*, de Matej Minac, aportarà la perspectiva jueva en un documental sobre els supervivents dels camps de concentració nazis. També presentarem el documental *To light a Candle*, de Maziar Bahari, sobre la persecució i el sacrifici de la comunitat bahà'í a Iran.

Especialment significativa serà l'estrena de *Words with Gods*, de nous grans directors —Guillermo Arriaga, Héctor Babenco, Bahman Ghobadi, Emir Kusturica, Mira Nair, Hideo Nakata, Warwick Thornton, Àlex de la Iglesia i Amos Gitai— i la seva particular visió de les diferents religions.

En el terreny de l'obertura a la transcendència i la dimensió espiritual, comptem amb dues pel·lícules italianes no estrenades de primer ordre: *Il primo uomo* i *L'intrepido*, de Gianni Amelio, a qui tindrem la possibilitat d'escoltar dins del cicle que la Filmoteca de Catalunya dedica a aquest director italià.

Finalment, comptarem amb la presentació del Fons filmogràfic de les religions, un projecte impulsat per la Direcció General d'Afers Religiosos amb la col·laboració del Dr. Joan-Andreu Rocha, expert en cinema i religió. El Fons recull i classifica més d'un miler de pel·lícules segons les tradicions religioses que les inspiren i conté una fitxa tècnica, una sinopsi i una valoració de continguts de cadascun dels films.

La XII Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya ens ofereix una ocasió única de conèixer, de primera mà i amb experts, el cinema recent sobre la dimensió espiritual, obrir pistes per al diàleg interreligiós i donar eines per aprofundir la presència de les religions en la societat pluralista (tota la informació de la Mostra la trobareu al web de la Direcció General d'Afers Religiosos www.gencat.cat/afersreligiosos o al telèfon 935 545 852).

Mn. Peio Sánchez

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Home i dona (i II)

L'Esperit Sant, que ha inspirat tota la Bíblia, suggereix per un moment la imatge de l'home sol —li manca quelcom—, sense la dona. I suggereix, el pensament de Déu, gairebé el sentiment de Déu que el mira, que mira Adam sol en el jardí: és lliure, és senyor... però està sol. I Déu veu que això «no és bo»: és com una mancança de comunió, li manca una comunió, una mancança de plenitud. «No és bo» —diu Déu— i afegeix: «Li faré una ajuda que li faci costat» (2,18). A l'home, li mancava alguna cosa per arribar a la seva plenitud, li manca la reciprocitat. La dona no és una «rèplica» de l'home; ve directament

del gest creador de Déu. La imatge de la «costella» no expressa inferioritat o subordinació, ans al contrari: que home i dona són de la mateixa substància i són complementaris i que tenen també aquesta reciprocitat.

La confiança de Déu en l'home i en la dona, als quals confia la terra, és generosa, directa, i plena. Es confia d'ells. Però llavors el maligne introdueix en el seu pensament la sos-

pita, la incredulitat, la desconfiança. I finalment arriba la desobediència al manament que els protegia. La devaluació social de l'aliança estable i generativa de l'home i de la dona és certament una pèrdua per a tots.

La mateixa narració de la creació i del pecat al final ens presenta una imatge bellíssima: «Llavors el Senyor-Déu va fer túniques de pell i va vestir l'home i la dona» (Gn 3,21).

És una imatge de tendresa envers aquella parella pecadora que ens deixa amb la boca oberta: la tendresa de Déu per l'home i per la dona!

(Dimecres, 22 d'abril de 2015.)

Nous rectors al Pont de Suert, Sarroca, Torrebesses, Almatret, Maials i la Mercè

El bisbe Salvador ha nomenat rectors a les parròquies del Pont de Suert, Sarroca, Torrebesses, Almatret, Maials, Granyena, El Soleràs i la Mercè, així com el nou capellà del Centre Penitenciari de Lleida.

Mn. Germán Lopera Peña s'ha fet càrrec del servei ministerial al territori diocesà de l'Alta Ribagorça, que fins ara assistia Mn. Casildo Rodríguez, que retorna al seu país d'origen (Colòmbia), després d'haver estat sis anys entre nosaltres.

Les parròquies que ara assistirà Mn. Germán són l'Assumpció de la Mare de Déu (El Pont de Suert), Sant Vicenç, màrtir (Adons), Sant Josep (Castellars), Assumpció de la Mare de Déu (Coll), Sant Josep (Erill-Castell), Santa Cecília, màrtir (Gotarta), Mare de Déu de les Neus (Irgo), Sant Martí, bisbe (Llesp), Sant Pere, apòstol (Malpàs), Sant Pere, apòstol (Manyanet), Sant Esteve, protomàrtir (Naens), Sant Fructuós, màrtir (Perves), Sant Gil, abat (Pinyana), Santa Maria (Saraís), Sant Joan Baptista (Sarroqueta), Assumpció de la Mare de Déu (Sas), Santa Cecília, màrtir (Senet), Sant Josep (Sentís), Sant Climent, papa (Vilaller), Assumpció de la Mare de Déu (Viu de Llevata), Transfiguració del Senyor (Viuet).

Mn. José M. Santamaria

Mn. Josep M. Cebrià

Mn. Paul Fecheta

ment, papa (Vilaller), Assumpció de la Mare de Déu (Viu de Llevata), Transfiguració del Senyor (Viuet).

Per la seva part, Mn. José M. Santamaria Zapater és nou rector de Sarroca de Lleida i Torrebesses, substituïnt a Mn. Josep M. Cebrià, que continua al capdavant de la parròquia de Llardecans, alhora que assumeix les funcions de rector a les poblacions de Maials i Almatret, en substitució de Mn. Dimas Ntamushorora.

Mn. Paul Fecheta en l'actualitat rector a Juncosa i Els Torms té ara més responsabilitats, ja que el bisbe Salvador li ha encomanat les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Soleràs i de Sant Miquel Arcàngel de Granyena de les Garrigues, que fins ara atenia el P. Àngel Alegre.

El relleu dels pares mercedaris adscrits a la Diòcesi de Lleida ha propiciat nous canvis a la Parròquia de la Mercè, al barri de la Mariola. El P. Manuel Antonio Anglés Herero és a partir d'ara el nou rector, fent-se càrrec de la vacant que deixa el P. Joaquín Millán, el qual ha passat a prestar els seus serveis al Santuari de Sant Ramon (la Segarra).

Per la seva part, el P. Antonio Criado Rodríguez deixa de ser vicari de la mateixa parròquia, funcions que ara desenvoluparà el P. Carmelo Portugal Covarrubias; mentre que el P. Francisco Javier Palomares Peña passa a ser capellà del Centre Penitenciari Ponent de Lleida, en substitució del P. Joaquín Pina.

Els Salesians inauguren el centre obert el Mercadet

El centre obert el Mercadet va obrir les portes el passat 28 d'octubre a la Bordeta. Es tracta d'un equipament gestionat pels Salesians Sant Jordi-PES Lleida, que permet atendre 40 infants i joves d'entre 3 i 12 anys.

El nou centre ofereix un servei diürn d'atenció a infants i joves que realitza una important tasca socioeduca-

tiva durant el temps de lleure, donant suport, estimulants i potenciant l'adquisició d'aprenentatges bàsics i hàbits saludables i oferint un treball individualitzat, la intervenció familiar, el treball en xarxa i la implicació en la comunitat.

Gràcies a tots, és una realitat viva que dóna continuïtat al projecte de Don Bosco.

REFLEXIONS

L'Església, comunitat de comunitats

El dia de la Immaculada del 1965, fa 50 anys, es va cloure el Vaticà II, i aquest dia del 2015 comença l'Any Jubilar de la Misericòrdia. Recordem un dels missatges més decisius del Concili sobre l'Església: és una comunitat de comunitats. Mirem ara el nostre món. Tots sabem què vol dir primer món i tercer món, països del nord i del sud, països emergents, comerç mundial, crisi econòmica, emigrants, refugiats... Tot això marca decisivament les comunitats cristianes. Hi ha comunitats asiàtiques, europees, africanes... La fraternitat espiritual de les nostres Esglésies locals està marcada i tacada per la relació real entre els països i les regions culturals, que és de fet molt injusta. Normalment parlem d'aquests temes quan es tracta de la justícia mundial o les relacions internacionals; cal que ho evoquem també quan parlem de la nostra Església catòlica, que viu en el seu si el sofriment de tantes injustes diferències.

Posem només un exemple; molts dels qui intenten arribar als nostres països desenvolupats, sovint de la manera més inhumana, són membres de comunitats eclesials catòliques que intenten entrar a una altra comunitat eclesial... Els 50 anys del Concili i especialment l'Any Jubilar de la Misericòrdia ha d'arribar fins aquí, fins a la consciència i el sofriment per l'allunyament real i greu de les comunitats cristianes segons la situació social i cultural, unes comunitats que estem cridades a l'amor i la comunitat mutua en l'Esperit del Senyor Jesús.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- ▶ **Dilluns, 23 de novembre.** 11 h. Casa de l'Església. Reunió de l'arxiprestat Segrià-Noguera-Ribagorça.
- ▶ **Dimecres, 25 de novembre.** 17 h. Casa de l'Església-Acadèmia Mariana. Trobada del voluntariat de Càritas diocesana de Lleida.
- ▶ **Divendres, 27 de novembre.** 17 h. Parròquia del Santíssim Salvador (Pardinyes). Festa de la Verge de la Medalla Miraculosa. Eucaristia presidida pel bisbe Salvador.
- ▶ **Dissabte, 28 de novembre.** 9.30 h. Alcarràs. Recés d'Advent de la Delegació de Vida Consagrada. Maria Dolors Cabello serà la ponent.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 1,1-6.8-20 / Sl Dn 3,52a.52b.53-56 / Lc 21,1-4]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà († 615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl Dn 3,57-61 / Lc 21,5-11]. Sant Andreu Dung-Lac, prev. i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.

25. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl Dn 3,62-67 / Lc 21,12-19]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs.

26. ■ Dijous [Dn 6,11-27 / Sl Dn 3,68-74 / Lc 21,20-28] Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Lleonard de Porto Maurizio, prev. franciscà.

27. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl Dn 3,75-81 / Lc 21,29-33]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); beat Ramon Llull, mr., ter-

ciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dissabte [Dn 7,15-27 / Sl Dn 3,82-87 / Lc 21,34-36]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà.

29. ■ † Diumenge vinent, I d'Advent. (lit. hores: 1a setm.) [Jr 33,14-16 / Sl 24 / 1Ts 3,12-4,2 / Lc 21,25-28.34-36]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

Jesucrist, rei de tot el món

COMENTARI

«Jo sóc rei.
He vingut a servir
fins a donar la vida»

▶ Lectura de la profecia de Daniel

(Dn 7,13-14)

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

▶ Salm responsorial (92)

R. *El Senyor és rei, va vestit de majestat.*

El Senyor és rei, va vestit de majestat. / El Senyor va vestit i cenyit de poder. R.

Manté ferm tot el món, incommovible. / El vostre soli es manté des del principi, / vós sou des de sempre. R.

El vostre pacte és irrevocable; / la santedat, Senyor, escau a casa vostra / al llarg de tots els temps. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

(Ap 1,5-8)

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra.

Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que el van traspasar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén.

Jo sóc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan

(Jn 18,33b-37)

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «Surt de vós això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mí?» Respongué Pilat: «Jo, no sóc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet.» Jesús respongué: «La meva reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí.» Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei.» Jesús contestà: «Teniu raó: jo sóc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meua veu.»

▶ Lectura del libro del profeta Daniel

(Dan 7,13-14)

Mientras miraba, en la visión nocturna vi venir en las nubes del cielo como un hijo de hombre, que se acercó al anciano y se presentó ante él.

Le dieron poder real y dominio; todos los pueblos, naciones y lenguas lo respetarán. Su dominio es eterno y no pasa, su reino no tendrá fin.

▶ Salmo responsorial (92)

R. *El Señor reina, vestido de majestad.*

El Señor reina vestido de majestad; / el Señor vestido y ceñido de poder. R.

Así está firme el orbe y no vacila. / Tu trono está firme desde siempre, / y tú eres eterno. R.

Tus mandatos son fieles y seguros, / la santidad es el adorno de tu casa, / Señor, por días sin término. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis

(Ap 1,5-8)

Jesucristo es el testigo fiel, el primogénito de entre los muertos, el príncipe de los reyes de la tierra.

Aquel que nos ama, nos ha librado de nuestros pecados por su sangre, nos ha convertido en un reino y hecho sacerdotas de Dios, su Padre.

A él la gloria y el poder por los siglos de los siglos. Amén.

Mirad: Él viene en las nubes. Todo ojo lo verá; también los que lo atravesaron. Todos los pueblos de la tierra se lamentarán por su causa. Sí. Amén.

Dice el Señor Dios: «Yo soy el Alfa y la Omega, el que es, el que era y el que viene, el Todopoderoso.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan

(Jn 18,33b-37)

En aquel tiempo, dijo Pilato a Jesús: «¿Eres tú el rey de los judíos?»

Jesús le contestó: «¿Dices eso por tu cuenta o te lo han dicho otros de mí?» Pilato replicó: «¿Acaso soy yo judío? Tu gente y los sumos sacerdotes te han entregado a mí; ¿Qué has hecho?»

Jesús le contestó: «Mi reino no es de este mundo. Si mi reino fuera de este mundo, mi guardia habría luchado para que no cayera en manos de los judíos. Pero mi reino no es de aquí.» Pilato le dijo: «Con que, ¿tú eres rey?»

Jesús le contestó: «Tú lo dices: soy rey. Yo para esto he nacido y para esto he venido al mundo; para ser testigo de la verdad. Todo el que es de la verdad escucha mi voz.»

El darrer diumenge del cicle litúrgic resumeix tot el que hem celebrat al llarg de l'any. El prefaci d'avui en dóna la síntesi perfecta: Jesucrist, Fill Unigènit de Déu i Senyor nostre, és —per designi de Déu i aclamació dels creients— Rei d'un Regne universal i etern; de veritat i de vida; de santedat i de gràcia; de justícia, d'amor i de pau.

La meua reialesa no és cosa d'aquest món. Jesús ho havia amagat per evitar interpretacions errònies; però ara, davant Pilat que el condemna, ho confessa: *Jo sóc rei. La meua missió és donar testimoni de la veritat.* La seva és una reialesa de testimoniatge portat a terme fidelment: és el testimoni fidel del Déu que és amor (1Jn 4,8). *Jesucrist ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang.*

La pregunta («Tu ets rei?») introdueix una veritat no teòrica sinó vital que Pilat no pot confessar perquè *només els qui són de la veritat escolten la veu de Jesús.*

L'altra pregunta de Pilat («Què és la veritat?»), més enllà del sentit d'excusa per no comprometre's, orienta cap al mestratge de Jesús que sempre *dóna testimoni de la veritat fins a poder dir amb raó: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida»* (Jn 14,6). Veritat que *els jueus* rebutgen i que els deixebles —*consagrats pel Pare en la veritat* (Jn 17,19)— reben de Jesús.

La profecia apocalíptica de Daniel (s. II aC) anunciava *venir enmig dels núvols del cel* —és a dir, d'on només hi viu Déu— algú *com un Fill d'home*. Ja l'Església dels primers temps reconegué en el personatge de Dn 7 la figura del Messies amb la seva doble condició divina (*ve enmig dels núvols del cel*) i també humana (és com un *Fill d'home*). Avui celebrem joiosos que *la seva sobirania és eterna: no passarà mai; la seva reialesa no decaurà.* Una sobirania que busca deixebles, testimonis engrescadors del seu Programa: perquè Jesucrist renuncia a la seva omnipotència aïllada per compartir amb els seus germans d'adopció la victòria del bé sobre el mal.

Mn. José Luis Arín